

Pension ved en Lov ifølge § 6, er en saadan Henvendelse forgyæves. Det var meget smukke og varme Ord, som bleve udtalte af den ærede Ordfører, da han tog Regjeringen i Forsvar og sagde, at det aldrig vilde kunne tænkes, at en hæderlig Regjering skulde tage noget som helst personligt Hensyn til Embedsmanden, men at den ene og alene vilde have Die for Statens Vel og affledige en Embedsmand, som havde gjort sig skyldig i en ikke ringe Migtforsømmelse af en eller anden Art, uden Hensyn til hvorledes hans og hans Families Stilling derved vilde blive. Dette kan være ganske smukt, men jeg maa tilstaa, at jeg for mit Bedkommende ikke kan svinge mig op til en saadan fuldstændig Heroisme fra Regjeringens Side. Det kunde kaldes smukt, naar Regjeringen aldeles kunde faa de menneskelige Tølelser til at tie i saadanne Tilfælde, men jeg tror dog paa den anden Side, at det maa erkjendes, at de Ministerier, vi have haft, ikke alle have været saadanne Idealer, og at det kan være et Spørgsmaal, om de fremtidige Ministerier ville være saadanne Idealer af Ministerier, som den ærede Ordfører stillede i Udsigt. Det kunde dog være et Spørgsmaal, om det ikke, naar man skal stemme her i Thinget, er forstandigt at tage Hensyn til, hvorledes Forholdene rimeligvis vilde stille sig, og at gaa ud fra, at de Ministerier, vi kunne faa, ogsaa kunne være beheftede med menneskelig Svagbed, saaledes at det, at en Embedsmand, der afflediges efter § 6, ikke kan vente at faa Noget, naar Henvendelsen sker her til Thinget, men at han og hans Familie i mange Tilfælde ligefrem vilde blive henviste til offentlig Forsørgelse, ogsaa kan faa Indflydelse paa Ministeriets Beslutning. Jeg kan godt vedkjende mig den Mening, at man ikke uden videre kan gaa ud fra, at Ministerierne ville have en saadan Sjælsforbed, om jeg maa bruge det Udtryk. Den ærede Ordfører pleier ellers ikke at være den, der er saa fuldkommen overbevist om Ministeriernes Fortræffelighed i alle Retninger, og det har derfor ufølgelig indret mig fra hans Side at høre udtalt en saadan Tillidsfuldhed i dette Stykke. Jeg tror, at det er fuldkommen rimeligt og naturligt, at de Mi-

nisterier, vi have haft, og jeg tør tilføie, ethvert fremtidigt Ministerium, ja, jeg tør endog sige et Ministerium, som repræsenterede den særlige Retning, den ærede Ordfører kan siges at høre til, sandsynligvis ikke ganske og aldeles vil kunne frigjøre sig for Tølelse for de Personer, som styrtes i den dybeste Ulykke ved de Handlinger, Ministeriet i Embedsmedfør maa foretage. Jeg mener derfor, at, naar man tager Sagen, som den er, vil det findes uheldigt, endog fra et finantzielt Standpunkt, at gaa til den Grad af Strengbed, som her er foreslaaet, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til Uttringer, som for kort Tid siden ere faldne fra min ærede Sidemand tilhøre (S. A. Hansen) ved Pensionslovens første Behandling. Han karakteriserede da den Maade, hvorpaa Ministeriet gik frem imod Embedsmændene, og yttrede navnlig, at han ikke troede, at man affledigede for raff, men snarere, at man gik for vidt i modsat Retning, idet man altsor længe forsømte at give en Embedsmand Affled, skjøndt man havde den Overbevisning, at der var det og det iveau. Dette er ganske rigtigt, og det er en Retning, Regjeringen maa bort fra. Jeg tror, det er onskeligt, at en Embedsmand, saasnart der er Noget iveau med ham, hurtigt fjernes; men desom det er onskeligt — og det er, som sagt, udtalt af min ærede Sidemand tilhøre — at Ministeriet hurtigere frider til at fjerne Embedsmænd, med hvem der er Noget iveau, maa jeg dog tillade mig at spørge de Herrer, om de tro, at en saadan Strengbed mod Embedsmændene ved en hurtigere Fremgangsmaade i denne Retning vil fremmes, naar man gaar den Vej, som er bragt i Forslag af Udvalgets Flertal? Det er ganske klart, at naar det kan ventes, at en Embedsmand, som afflediges efter § 6, ingen Pension vil faa, vil dette fremme den uheldige Retning, som min ærede Sidemand tilhøre tillagde Ministerierne, nemlig at de altsor længe forsømme at give en Embedsmand Affled, skjøndt man tror, at der er Et og Andet iveau med ham. Duffer man, at der skal vises Strengbed imod ham, og at han skal fjernes, maa man ikke i saadanne Tilfælde være villig til at gjøre, hvad Lovgivningen forlanger af Thing-